

V. L. LIBERTÉ:

POD HORAMI. MOTIV Z BEZRUČE.

Sto tisíc nás choří denně pod Horami, stotisíc nás dýše otrávený vzduch. Když utichne Moloch — přeme se sami: jeden sražen a hned jiný vztřesen bůh.

Hynuli jsme, hynem, budem hynout dosti, kde ční komín, tam je otevřený hrob, a ptec rostem, rostem (nevíme k čí zlosti) a všechny nás těší hvězda lepších dob.

Hvězdička ta milá ještě v kosmu dřimo, či snad pro kuof černý nemůže k nám jít?

Nechť! My neptáme se, zdali žítí smíme: stotisíc nás hyne, stotisíc chce žít!

JULIUS SKARLANDT: MŮJ KRAJ.

Můj kraj, hle, smutku podivná jak říš, kde v bolestném vše tone umírání! Zem chorá je a jedem dýše již, jak slunce mátoha se k horám sklání.

Červánky truchlé lesů zlatí lem, mlence čeká alej černaříč. Nad řeky hladinou — zamženým sklem, lekninú květy svadlé jsou a sněží.

V azuru luna bleďá tisíc plá... Jak tvář mi Tvoje, dráhá, připomíná! Zas Tebe zřím, vlas plavý větrem vlá a noc jde blíž, tak tajemná a sná.

OTAKAR CHAERVAT:

Za štěstím.

Studie k románům. (Pokračování.)

Po chvíli vrátil se celý shroucený, s výrazem velké bolesti v očích. Na mrtvou ženu se ani nepodíval. Na bednu poblíže postele se usadil, hlavu do svých, práci zatvrdělých a mozolných rukou sevřel a tlučeně vzlykal. Dlouho tak seděl netečný ku všemu, co kolem něho se dělo. Byl cele zaujat svou nesmírnou bolestí, která srdce mu drásala a duši svírala.

Neměl ani odvahy, aby na Andulu, sedící na nepelsti lůžka, se podíval. Báléka Těch její oči se bál, v nichž záležo se mu vždy, že čte hroznou, palčivou vyčetku.

Teprve když Andula k němu se sklonila a záseptala mu několik slov útěchy, hlavu pozvedl a jaksi nespěle rozhlédl se po okolí.

Nad mrtvolou hořela svíčka, darovaná kterýmsi vystěhovalcem. Holan upřel na ni svůj zrak. Malý plamének nespěle plápolal, třásl se v slabém větříku, otevřeným oknem do místnosti vlnoucí.

Tak podivně vyjímala se ta žlutá skvrna v tom okolí šedivém, smutném a truchlivém. A jakoby znovu Holanovi připomenula truchlivou skutečnost, oťrásl sebou a znovu zavzlykal:

„Proč jsem vás sem jenom vyložal! Proč jen tak tvrdým byl jsem k vašemu pláči!“

„Už se stalo, tatínku, už nenáříkejte,“ konejšila jej Andula. Byla již ku podivu klidná a tichá. Jakoby ztvrdla tou velikou bolestí. Stála podle postele, s očima pláčem a probdělou nocí zakrvavělými. Nedívala se na otec. Otevřeným oknem kamsi do dálky se dívala, všemu již cele odevzdaná, lhostejná k tomu, co přinese nejbližší budoucnost.

Až ku podivu to bylo u té bytosti citlivé, již do nedávna vše dovedlo rozboleštniti, již slza v oku jiného bolela jako její vlastní. Smrt matky byla toho příčinou. Nedovedla si již představit, že mohlo by přijít ještě něco horšího, než přišlo.

A byla klidnou i tehdy, kdy rodičku její v prosté, černé truhle pohřbívali. Holan stále naříkal a odprovoval. Stal se ku podivu

měkčím a citlým jako děcko.

V kanceláři oznámili Holanovi, že musí počkatí do odjezdu jiné lodě, poněvadž ta, již minil se za moře odebrati, mezitím již odjela.

Strávili v Hamburgu plně čtyři neděle. Denně spolu sedali nad přístavem, pozorovali rušný život na moři a naslouchali hukotu a šumotu přístavního života. Čekali trpělivě. Holan jaksi sestral za těch několik dní utrpení, sešedivěl a stal se zádumčivým.

Konečně jednoho dne oznámeno bylo Holanovi, že loď, jež dopraví je za moře, zakotvila právě v přístavišti.

IV.

Moře duní, hučí...

Veliký parník klidně brázdí jeho vlny, oddychuje kotouče temného dýmu a chvílemi rozlehne se táhlý, žalostný zvuk.

Obloha je temně šedivá a moře tu tmavě zelené, v dáli temně. Ovzduší je těžké, jakoby v něm plovla jakási předzvěst těžkých chvil.

Na palubě není cestujících, i tam je smutno a teskno. Jen postavy lodníků přebíhají s místa na místo a chvílemi ozve se žalostné jejich houkání.

„Ho-hohoho,“ nese nad vlnami a hlasy ty zanikají rychle, bez ozvěny.

A moře duní dál, vždy temněji a temněji. Nad vlnami poletuje zmateně několik ptáček. Jenom nizounko nad vodou, jakoby naslouchali tomu hukotu vln...

Smutno a teskno je kolkolem. V podpalubí je živo. Je tu plno lidí, starých, mladých i dětí, rozedraných, špinavých i pěkně oblečených. Jedni sedí tu na svých místech tiše, s tvářemi smutnými a oči jejich teskně těkají po okolí.

Několik dobrodruhů, kteří plavbu po moři nekonalí jistě poprvé, sedí v ehomáci, hlasitě o čemsi rozmlouvají, smějí se a chvílemi i hulákají. Kdosi přinesl i starou harmoniku a za chvíli rozlehly se zvuky jakési podivně roztruchlené písně.

Ale nezněly dlouho. Mladý lodník přišel a hraní zakázal. Mrzutý a zamračený stanul u schůdků, jimiž do mezpalubního sálu se vcházelo a jaksi rozduřené zahoukl po německu:

„Das ist verboten!“

Ale hráč nerozuměl se tomu. Byl to Polák a nevěděl o se tu jeďná. Teprve když lodník k němu přišel ramenem mu zatřásl a hněvivě ukázal na harmoniku, pochopil a ač nerad, harmoniku opět uschoval.

V jednom koutku seděli u svých uzlů Holan a Andula. Po celé tři dny, co nalézali se na moři, seděli tak, jenom v čase, k jídlu určenému, Holan na chvíli své místo opouštěl. Oba byli zahloubáni v myšlenky, jakoby jim bylo okolí jejich lhostejno.

Andula nebyla myšlenkami svými zde, ale daleko za horami, za vodami. V rodné dědině pod Křemešnickem byla, tam u těch míst, jež měla tak ráda. Před očima znovu vynořil se jí obraz rodného kraje. Tu v předu táhnou se světlé zelené lučiny, čtverečky rolí a tam v dáli lesy temně zelené vroubí obzor. Vidí bělati se věž křemešnického kostelíka a tam kdosi v dáli vidí hroty věží pelhřimovských. Všechno vidí, jakoby před tím stála.

A náhle vystoupí z lesa mužná postava a přímo ubírá se k ní. A Andula poznává svého Vojtěcha, toho hochu milého, kterého ona má tak ráda.

Radostně běží mu vstříc. A potom není vypravování konce. On ptá se jí, kde tak dlouho byla, co dělala. Denně na palouk chodil a nikdy jí tu neviděl. A tak smutno mu bylo vždy, že to ani vy-

šlovit nelze.

A Andula vypráví. O velikých městech vypravuje, kde není ničeho jiného, než domy a zase jenom domy. Kde všeho no je tuze smutné a bez radosti. O krajinách mu vypráví, jimiž letem projeli. A se slzami v očích vypráví mu o matičce, jež ve velikém městě u moře zemřela. Tam leží, chuděrka tak daleko! Andula pláče... A on k ní se sklání, vlasy jí hladí a prosí, aby neplakala. Andule je tak krásně u něho, tak nevyřlovně krásně. Zdá se jí, že ta veliká bolest se mírní a pomalu mizí — — —

„Děve, nedřimej, vždýt se ještě uhoďíš do hlavy,“ zavolal Holan a zatřásl jí. Andula sebou trhla a ulekla se. To náležo procitnutí v skutečnost jí tak zaleklo.

„Dřímáš, hlava se strany se na stranu se ti hází, ještě by's si mohla ublížit,“ hovoří starostlivě Holan. „Jdi, děve, lehni si na chvíli. Vzbudím tě potom.“

„Oh, ne, nechce se mi spát.“

„Vždýt jsi dřímala! Mofský vzduch prý omamuje. Jen si, děve, lehni,“ znovu vyzývá jí otec.

„To já jen se zamyslíla a tak to na mne přišlo!“

„Nad čím že jsi se zamyslíla?“

„Nad ničím... jen tak — —“

„Jen tak?“ opakuje, jakoby nevěřil.

„Jen tak — —“

Je čím dále, tím více slyšeti údery mořských vln o přídu lodě. Žalostné volání lodníků chvílemi zalehne až sem. Onen, jenž před chvílí chtěl hráti na harmoniku, tiše si pohvizduje. Vedle něho sedí jakýsi černý mužík, bezpochyby Rus a směje se Polákovi. Mluví k němu cosi a Polák mu hrozí... Z kroužku mezi sebou se hasteričích ehlapíků kdosi Poláka volá.

„Pojd' sem, Poláku!“

Polák vycení zuby a odplivne si. Pak zakrouží hlavou.

„Nu, pojd', Poláku! Ješče Polska neziginela...“

Rozlehl se hluchý, rozpustilý smích. Polák se zlobí ještě více.

Holan se na veselou skupinu nedívá. Je mu smutno a dívánína veselci se lidí, nepůsobí mu žádného potěšení.

„Tak jsi vzpomínalo, děve,“ náhle povídá jako ze sna a obrací se k Andule.

„Zdalo se mně, že jsem u nás,“ přiznala se Andula. „Tak krásně mně bylo a v tom jste mě probudil. Škoda!“

„Škoda,“ opakuje Holan, ale ani si vlastně neuvědomuje, co povídá.

„A myslíte, tatínku, že tam bude lépe?“ obrací se děvece znovu na otec.

„Bude, děve, musí být!“

Zadíval se na ni. A jak se na ni díval, zdalo se mu, že v její očích zamíhl se plamének nádeje.

I lidé v nejnuznějích poměrech mohou si dopřáti láhev Anker Pain Expelleru. Reumatism, pakostnice, trháni v údech a p. bolesti, stihají bohaté i chudé. Nejlepší prostředek proti tomu jest Anker Pain Expeller. Láhev pouze 25c a 50c.

Foral & Kuncl, jediná česká komissionárská firma v Omaze

v čísle 1206 Howard ul. obchoduje drábeč, vojci, máslem, telaty, kůlemi a vůbec všemi farmerskými výrobky. Za vše platí nejvyšší ceny a peníze za zboží nále obratem pošty. Cenálky zasílá na požádání zdarma a to každý týden. Oslovení: Bradstreet, Omaha Nat'l Bank a United States Nat'l Bank. 16t

Vogelerův Kletten-Wurzel Oel

—ku— podpoře vzrůstu vlasů

a k okrášení, udržení a osvěžení vlasů

OD staletí jest tento vyzkoušený a spolehlivý přírodní lék znám co nejlépe. Mnohými lékaři vystavená doporučení o jeho dobré, síle a působnosti zbavují nás všeho dalšího vychalování.

Kletten-Wurzel Oel dráždí kůži na hlavě k nové a zdravé činnosti, čistí ji od strupů a lupů, zabraňuje padání a předčasnému šedivění vlasů, léčí choroby, jež se zhusta na hlavě objevují a způsobuje krásný a nový vzrůst vlasů. Dodává též vlasům bujného, lesknoucího se vzezření, jakého nebylo dříve ještě žádným jiným prostředkem tohoto druhu.

Cena. 50c. láhev. Ve všech lékárnách aneb přímo od ST. JACOBS OEL LIMITED, Baltimore, Md.

CHAS. H. STILLER vlastní vzorné zařízení Hostinec

na severozáp. rohu 13. a Howard ul. v Omaze. Má na skladě vždy nejlepší im. portované doutníky i domácí vína a likéry. Storzův ležák vždy na čepu. Chutný zákusek vždy po ruce. Zastavte se na jednu. 42

J. V. KAŠPAR vlastní... Metzovu síň a restaurant

1245-57 již. 13. ul., Omaha. TEL. DOUGLAS 7417. Výborná česká kuchyně a čistě postele, výborný Metzův ležák, dobré české doutníky a první třídy líhoviny domácí i importované. Objednávky z venkova vyřizují se přesně a rychle.

SONKA & NABERG vlastní nejlépe zásobený, útulný HOSTINEC

na sev.-vých. rohu 11. a Harney ul. v Omaze. Na ruce stále čerstvý Schlitzův mok, znamenité likéry všeho druhu a nejlepší doutníky. Teplý zákusek v každou chvíli. Tel. Douglas 4259. 39tf

Dr. Geo. F. Šimánek český lékař a ranhojič

v čísle 1262 jižní 13. ul., Omaha. Úřední hodiny: Od 2 do 5 odp.; od 6:30 7:30 večer. — Tel. 3769.

Dr. Edw. Chaloupka český lékař a ranhojič

SO. OMAHA. Úřadovna: 24. a M ul. Tel. F 273. Úřední hodiny: Od 10:30 do 12, od 1:30 do 4 a od 7 do 8. Mathauerova lékárna: 36 a Q ul. Tel. 28. Úřední hod.: Od 4 do 5:30 odp. Obydlí: 21. a S ul. Tel. 351. 21

Bezplatné vyšetření pro slabé muže. Elektrický pás zdarma.

Nejlepší elektrický pás na světě. Za tím účelem, bychom oznamovali naše Jerseyké elektrické pásy a uvedli je do všech míst, kde nejsou známy. Zašleme komukoli, potřebeje-li je, jeden z těchto pásoů úplně zdarma, bez výloh. Jest to portativní nabíčka od spolehlivé firmy. Nezaslejte žádných peněz, neboť pás jest darem. Ztráceli-li životní sílu, cítíte-li se znavenými, zoufalými, slabými a nervosními, náručí-li rychle, ztrátili-li jste mladistvou svěžest, trpíte-li na slabá neb zmražená záda, na ztrátu mužnosti, nezdravost neb nadulé žíly a jste-li již nabuzeni stálého placení peněz lékařům ať byste za ně dostáli jakéhokoli řádku, můžete být vyšetřeni, budete-li nositi Jerseyký elektrický pás! Víme, že náš elektrický pás vyvládá i my těž víme, že je i isdosti odporučte všem ostatním trpícím osobám. Tím způsobem obdržíme mnoho objednávek a tak budeme míti bražené výlohy této nabídky zarma. Myslíme do opravdy, co zde pravíme. Zašlete nám vaše jméno a adresu a poštovní známka a pás bude vám zaslán zdarma. 10tf JERSEY SPECIALTY CO., 115 Cedar St., New York City.

Storz PIVO. Storzovo pivo nabylo nejvyšší uznání při Lincolnské státní výstavě r. 1894, nejvyšší uznání a zlatou medaili v trans-mississippijské výstavě v Omaze roku 1898, nejvyšší uznání a zlatou medaili v Lewis-Clarkově stoleté výstavě v Portland Ore. r. 1906. A to v soutěži s nejvyššími světovými pivy z celého světa a když rozhodoval porota nejzkušenějších odborníků. Žádné jiné pivo nedoslo tak vysokého schválení. Pijte Storzovo pivo pro své zdraví. Mějte ho bednu doma. 63 Storz Brewing Co. OMAHA.

HIGH GRADE BOTTLED BEER

„Storzovo pivo“ prodávají všichni přední obchodníci. Nemá-li je váš, dopište si nám o ceny na přímou dodávku.

Dr. James W. Novák český zubní lékař

Má úřadovnu svou v pokoji čís. 217 Karbach Bloku, na 15. ul., mezi Douglas a Farnam. Telefon Douglas 5077.

Dr. B. H. Chedeck lékař a ranhojič.

TEL. Douglas 4961. 220 So. 15th St., 45tf OMAHA, NEB. P. M. Svačina VZORNĚ A HOJNĚ ZÁSOBENÝ groceriální obchod v č. 1343 jižní 13. ul. Obchod tento jest jedním z nejlepších obchodů na jižní 13. ul. Že obdržite tu nejlepší čerstvé zboží, zboží možno objednat i telefonem. TEL. F 1284. Objednávky se vyřizují správně a rychle i večer.